

Küçük Jerboa

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Jerboa

Aysel Banu YAVUZAL

Geniş, kumlu çölde, rüzgârın sessiz bir şarkı mırıldandığı yerde, küçük bir jerboa yaşırdı. Çok küçüktü, neredeyse bir fare kadardı; kum rengi kürkü ve uzun, püsküllü bir kuyruğu vardı. Ay ışığıyla aydınlanan kum tepelerine bakarken büyük, yuvarlak, koyu kahverengi gözleri parıltıyordu, ama kalbi yalnızlık hissediyordu. Çöl gecesini paylaşacak birinin olmasını çok isterdi.

Jerboanın zıplamak için uzun arka bacakları ve kumun her fısıltısını duyan büyük, dik kulakları vardı. Vücuduna çapraz asılı, birkaç tohum ve pürüzsüz bir çakıl taşı taşıyan küçük, hasırdan örülmüş bir çantası vardı. Her gece kum tepelerinin üzerinden zıplar, arkasında minicik ayak izleri bırakırdı. 'Merhaba, çöl,' diye seslenirdi usulca. Ama çöl ona yalnızca fısıldayarak karşılık verirdi ve jerboa kendini küçük ve yapayalnız hissedirdi.

Serin bir gece, yıldızlar minik fenerler gibi parıldarken, jerboa dikenli bir kaktüsün yanında bir hışırtı duydu. Daha yakına zıpladı ve soluk kahverengi ve krem renkli dikenleri olan yuvarlak, küçük bir yaratık gördü. Bu bir çöl kirpisiydi! Kirpinin boynunda küçük mavi bir atkı vardı. 'Merhaba,' dedi jerboa utangaçça. 'Sen de yalnız mısın?' Kirpi küçük siyah gözlerini kırıştırdı ve gülümsedi. 'Biraz,' diye itiraf etti.

Kirpi kendini Spike olarak tanıttı. Yumuşak, açık kahverengi yüzü dostça bir gülümsemeyle kırıştı. 'Daha önce hiç jerboa görmemiştim,' dedi. 'Bacakların ne kadar uzun!' Jerboa püsküllü kuyruğunu salladı. 'Senin dikenlerin de ne kadar sivri!' İkisi de güldü. 'Benimle çölü keşfetmek ister misin?' diye sordu jerboa. Spike başını salladı. 'Bunu çok isterim,' dedi mavi atkısını düzelterek.

Böylece iki arkadaş geceye doğru yola çıktılar. Jerboa kumun üzerinden zıpladı, uzun arka bacakları yaylar gibi sıçradı. Spike yanında koşturdu, küçük koyu patileri serin toprağa pıtır pıtır vurdu. Pürüzsüz taşlarla dolu bir alanı geçtiler ve jerboa her birinin üzerinden atladı. 'Beni bekle!' diye kıkırdadı Spike, dikkatlice tırmanarak. 'Çok hızlısın!' Jerboa yavaşladı ve bekledi, büyük kulakları mutlulukla seğiriyordu.

Yol alırlarken rüzgâr esmeye başladı. Vınlayıp döndü, kumu havaya kaldırdı. Jerboanın büyük kulakları çırpındı ve biraz korktu. 'Tutun!' diye bağırdı Spike. Dikenli sırtını rüzgâra karşı kıvırdı ve mavi atkısını daha sıkı çekti. 'Bana yakın kal,' dedi nazikçe. Jerboa arkadaşının yanına sokuldu ve rüzgâr artık o kadar da şiddetli görünmedi.

Rüzgâr dindiğinde zıplayarak ilerlediler. Ama kısa süre sonra çöl çok karanlık oldu. Uzun gölgeler, dev parmaklar gibi kumun üzerine yayıldı. Jerboanın kalbi güm güm attı. 'Şu da ne?' diye fısıldadı bir gölgeyi işaret ederek. Spike sakince baktı. 'Bu sadece bir kaktüs,' dedi. 'Gölgeler bize zarar veremez.' Jerboa derin bir nefes aldı ve yeniden cesur hissetti. Birlikte gölgeli şekillerin yanından zıplayarak geçtiler.

Kayalık bir tepeye geldiler ve jerboanın uzun bacakları kayadan kayaya atlamasına yardım etti. Ama Spike'ın kısa bacakları yetişemedi. 'Sıkıştım,' dedi. Jerboa bir an düşündü. Sonra düz bir taş buldu ve basamak yapmak için itti. 'Bunun üstüne tırman!' dedi. Spike tırmandı ve birlikte ilerlediler, takım çalışmalarıyla gurur duyarak.

Gece daha da sessizleřti ve yıldızlar daha parlak parladı. Jerboanın büyük kulakları yeni bir ses yakaladı—hafif bir şıptı. 'Duydun mu?' diye sordu. Spike başını yana eğdi. 'Su gibi geliyor!' Umutla dolu kalpleriyle sese doğru kořtular. Jerboa zıplarken püsküllü kuyruęu inip kalkıyordu ve Spike'ın mavi atkısı arkasında dalgalanıyordu.

Uzun kuru otların arasından geçtiler ve hayretle durdular. Orada, kum tepelerinin arasında gizlenmiş küçük bir vaha vardı. Palmiye ağaçları hafifçe sallanıyor ve serin bir su birikintisi ayın altında parılıyordu. 'Ne kadar güzel!' diye soludu jerboa. Spike'ın küçük siyah gözleri kocaman açıldı. 'Böyle bir şeyi hiç görmemiştim!' Tatlı sudan içtiler ve yumuşak çimende dinlendiler.

Jerboa arkadaşına baktı. 'Önceden çok yalnızdım,' dedi. 'Ama şimdi, seninle, çöl o kadar da büyük hissettirmiyor.' Spike gülümsedi ve mavi atkısını ikisinin etrafına sardı. 'Arkadaşlık en karanlık geceyi bile sıcacık yapar,' dedi. Jerboa başını salladı. 'Her gece benimle keşfe çıkar mısın?' diye sordu. 'Her gece,' diye söz verdi Spike.

O geceden sonra, küçük jerboa ve çöl kirpisi yıldızların altında buluştular. Kumların ve taşların üzerinden zıpladılar, rüzgârla ve gölgelerle birlikte yüzleştiler ve her zaman yeni bir şey buldular. Jerboanın uzun bacakları ve büyük kulakları yolu açtı ve Spike'ın sakin cesareti onları ayakta tuttu. Gülüştüler ve konuştular, çöl onların oyun alanı oldu.

Bir akşam vahanın yanında oturdular ve ayın yükselişini izlediler. 'Yalnız olduğun zamanı hatırlıyor musun?' diye sordu Spike. Jerboa başını salladı. 'Çölü boş sanmıştım,' dedi. 'Ama bulunmayı bekleyen arkadaşlarla doluydu.' Spike mavi atkısını düzeltti. 'Ve gizli vahalarla dolu,' diye ekledi. Birbirlerine ve çölün sürprizlerine minnettar bir şekilde gülümsediler.

Jerboa, yuvanın sadece bir yer olmadığını anladı—birinin yanında olmaktı. Spike yanındayken çöl yuva gibi hissettiriyordu. Tıpkı o ilk gece olduğu gibi her zaman birbirlerine yardım etmeye söz verdiler. Ve her akşam, yıldızlar ortaya çıktığında, küçük jerboa, 'Maceraya hazır mısınız?' diye seslenirdi ve Spike, 'Her zaman!' diye yanıtlardı.

Yani eęer bir gece ölü ziyaret ederseniz, iyi dinleyin. Uzun arka bacakların yumuşak patırtısını ve küçük patilerin hafif tıpırtısını duyabilirsiniz. Püsküllü bir kuyruk ve mavi bir atkının ayın altında birlikte hareket ettięini görebilirsiniz. Ve arkadaşlıęın en yalnız yeri bile harikalarla dolu bir yuvaya dönüştürebileceęini anlarsınız.

Küçük jerboa ve kirpi hâlâ her gece çölü keşfediyorlar. Kumların ve taşların üzerinden zıplıyorlar, rüzgârla ve gölgelerle yüzleşiyorlar ve her zaman yollarını buluyorlar. Arkadaşlıkları çölü yuvaları gibi hissettiriyor—ay ışığı, serin su ve paylaşılan maceralarla dolu bir yuva. Ve biliyorlar ki birbirleri olduğu sürece her gece yeni bir başlangıçtır.